

Р Е Ш Е Н И Е

№244

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 11 октомври 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и първи септември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД № **228** по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ - София против решение №446 от 08.06.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №138 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено НП №1887/30.11.2010 г. на Директор на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ - София, издадено срещу Р.Б.М. ***, с което за нарушение по чл. 26, ал. 2, т.1, б. „а“ от Закона за пътищата (ЗП) наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП (ред. към 02.11.2010 г.) е намалено на 300 (триста) лв. съобразно правилата на чл. 27 от ЗАНН.

В касационната жалба се пледира, че решението на Районен съд - Перник е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Твърди се, че размерът на санкцията е бил правилно определен от административнонаказващия орган, като е бил съобразен с тежестта на нарушението и високата му обществена опасност. На така посочените основания от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и произнасяне по същество, чрез оставяне в сила на процесното НП.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание. Представлява се от ю.к. Григорова. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата Р.Б.М. не се явява, представлява се от адв. Манов. Възражава срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на районния съд е правилно и съобразено с разпоредбите на закона и правилата за определяне на административните наказания и поради това следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, както и след извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е приел за безспорно установено описаното в НП и вменено на Р. М. нарушение, а именно, че на 02.11.2010 г. в 13:54 h на път Е871 между гр. Перник и гр. Радомир Р.Б.М., като водач на автомобил - влекач с две оси с прикачено полуремарке с три оси, управлява посоченото тежко ППС с установени по надлежния ред (измерване с електронна везна) претоварвания без разрешение на администрацията управляваща пътя. След фактическите си заключения районния съдия е приел от правна страна, че актовете, в които нарушението е обективизирано са издадени от компетентни органи и в кръга на правомощията им, при спазване на процесуалните правила. Относно размера на наложеното наказание районният съд е намерил същото за несправедливо завишено, поради което мотивирано е намалил същото при отчитане правилата за определяне на административните наказания по чл. 27 от ЗАНН и съответно на целите на административното наказване по чл. 12 от С.З.

Административен съд - Перник споделя позицията на първата инстанция и в този смисъл смята решението на първата инстанция за правилно.

Относно твърдението за необоснованост на първоинстанционното решение, посочено като касационно основание в жалбата, следва да се отбележи, че „необоснованост“ - та не е сред изброените в чл. 348, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН основания за касиране, поради което не следва да се обсъжда от настоящия касационен състав. Колкото до „необосноваността“ като резултат

от допуснато съществено процесуално нарушение (което е касационно основание за отмяна по НПК) такива нарушения не бяха установени при извършената проверка на атакувания съдебен акт.

Тезата на жалбоподателя, че районният съд неправилно е приложил чл. 27 от ЗАНН, намалявайки размера на санкцията мотивиран, че нарушението е извършено при смекчаващи отговорността обстоятелства, които не обосновават така завишен размер на глобата, не се споделя настоящият съдебен състав. Правилно районният съд е отчел наличие на предпоставки за определяне на размер на административното наказание към минимума, в границите, предвидени за съответното нарушение, като с това не се възпрепятства постигането на целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

Позицията на жалбоподателя, че последвалите промени в ЗП (действащи и към настоящия момент и предвиждащи за същото нарушение минимум на размера на глобата от 1000 (хиляда) лв.) потвърждават, че решението на наказващия орган е справедливо относно размера на наказанието, не се споделя от настоящия съд. ЗАНН е категоричен в това отношение: чл. 3, ал. 1 указва, че за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. В този смисъл позоваването на последвали промени в нормативната уредба, бъдещи по отношение на процесното нарушение е недопустимо. Към момента на осъществяване на изпълнителното деяние е действал Закон за автомобилните превози в последна редакция от 24.11.2009 г. (а последната редакция на чл. 53, ал. 1 е от 2008 г.) и към датата на извършване на нарушението е била валидна преценката на законодателя за степента на обществена опасност на процесното нарушение към този момент, със съответните предвидени по вид и размер наказания.

Предвид гореизложеното, в резултат и на извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, настоящият касационен съд смята решението на първата инстанция за правилно и законосъобразно, поради което не намира основания за неговата отмяна или изменение. Поради това решението на Районен съд – Перник следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба – отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №446 от 08.06.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №138 по описа на съда за 2011 г., с което е изменено НП №1887/30.11.2010 г. на Директор на Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ - София, издадено срещу Р.Б.М. ***, като за нарушение по чл. 26, ал. 2, т.1, б. „а“ от ЗП наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП (ред. към 02.11.2010 г.) е намалено на 300 (триста) лв. съобразно правилата на чл. 27 от ЗАНН.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.